

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

8. De assensu Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

autem, aut certè reus fuisset contrahendi, si ei viro conciperetur. Amolitur ergo Angelus huius rei suspicionem, atque sanctum nasciturum, non ut Mater ejus, quæ per præventionem gratiæ præservata est à culpa originali; sed plane *sanctum*, ac proinde absque viri ope concipiendum. O superveniat in me Spiritus Sanctus, & etiam atque etiam suâ gratiâ impleat! obumbret autem adversùs ardorem perverfarum cupiditatum, *in estu umbraculum*.

PUNCTUM IV.

Exempl.
Elisa.
beth.
2.

3.

Angelus fidem facit exemplo Elisabethæ. 1. Inducit hoc exemplum ut innotesceret Virgini: unde non parum lætitiæ erat perceptura. 2. Quia solet Deus fidem sibi habentibus signum aliquod exhibere ad fidei solatium: sicut in incredulos animadvertere: ut cùm Zachariam cæcitare percussit. 3. Sed illud potissimum divinis dictis assentiendi fundamentum esse monet: *Quia non erit impossibile apud Deum omne verbum*, facere potest, quicquid dixerit. Discam, ego quod sterilis parit Ioannem, id est, gratiam, contingere spiritualiter, quando peccator concipit, & parturit spiritum salutis, bonorùmque operum. Virgo etiam parere potest, si filios Christo generet spirituales.

MEDITATIO VIII.

De assensu Virginis.

PUNCTUM PRIMUM.

Assenti-
tur.

Resignatio Virginis in qua elucet. i. *fides singularis*, quòd Virgo esset conceptura & paritura.

ritura. 2. *humilitas* eximia, dum se ancillam dicit, quæ Mater DEI salurabatur. 3. *Obedientia* ad omnem Dei voluntatem.

PUNCTUM II.

Expendenda sunt singula verba. *Ecce* usur- *Ecce.*
pari solet ad indicandum aliquid singulare.

Sic Gabriel dixerat: *Ecce, concipies*; vicissim Virgo: *Ecce ancilla*, quasi dicat inmerita, & longè à tanta dignitate. Solent Sancti, dum exaltantur, suum imperfectum ante oculos ponere, indèque humiliari. *Ancilla*, nomen est inter homines vile, apud Deum autem honorificum. *Ancilla Domini unde?*

Ancilla fuit 1. Quia Domini se totam esse cognoscebat, tum jure creationis, tum, quia se illi mancipaverat, à cujus servitio nunquam discessit. 2. Quia voluntatem Dei semper spectabat, non suam, quod est servi. 3. Quia non obmercedem serviebat, ut mercenarius, sed cogitabat se teneri ad omnia, illud implens. *Cum Luc. 17. facietis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite, 18.*

quia servi inutiles sumus, quod debuimus facere, fecimus. 4. Non sibi laborabat, sed Domino, gloriam illius tantum quærens, ut cum sponsa dicit. *Omnia poma nova & vetera, dilecte mi, Cant. 7. servavi tibi.* 5. Non Domino solum, sed cæ-

teris etiam domesticis serviebat, more ancillæ infra omnes abiciens sese, ut ei conveniat istud Abigail ad David; *Ecce famula tua sit in ancillam, ut lavet pedes servorum domini mei.* Sic af-

fecta erat B. Maria Mater Dei, quæ inde etiam ancillæ sortè gloriabatur, quod sciret Filium suum à Pro-

Isa. 44. à Prophetis servum nuncupatum. Exultabo & ego tali nomine cum Davide dicens. *O Domine!* ego servus tuus & filius ancillæ tuæ. *Fiat mihi.* Humilis obedientia & resignatio, ac si dicat: quamvis indignam me sentiam tanto munere, subjicio tamen me divinæ voluntati. Et si quidem Deus consensum à me requirit pro sua bonitate, qui jure suo potest pro libitu disponere, permitto me ipsi. Et tandem opus hoc omnipotentiae Dei est, qui dicendo *fiat*, creavit cælum & terram, dicat ille, & factum erit. Fortè etiam prævidens passiones Filij & suas causam Filij, hoc verbo acceptavit omnes, seque obtulit paratam. *Secundum verbum tuum*; potest sic exponi, quasi Angelum alloquatur, secundum verbum, quod dixisti. Potest & ad Deum referri, ad quem elevata mente dicat. *Secundum verbum tuum*, prout disposuisti. Quin secundum verbum tuum, qui est Filius tuus, & vult fieri etiam servus. Fiat igitur in me, quod ille vult. Sic ego me in manus Dei resignare discam.

Secun-
dum ver-
bum
tuum.

PUNCTUM III.

Recessus Angeli. 1. Exultavit Angelus, tum de tam sublimi legatione à se obita, tum de optato illius exitu. 2. Mox se proripuit, & in cælum remeavit; ita nos obitis mysteriis debemus ad DEUM, & ad interiora nos referre. 3. Reddita Deo ratione legationis, iterum se exhibet promptum ad alia obsequia: ita & nos. uno expleto ministerio, non dicemus, satis est, sed

1.
Angelus
lætus.
2.
Redit.
3.
Prom-
ptitudo.
Job. 38.
35.

sed alacres erimus ad plura. Est id Sanctorum Angelorum, ut significatur apud Job. *Nunquid mittes fulgura, & ibunt, & revertentia dicent, adsumus.* 4. Credibile est, quod Angelus Gabriel apud Caelites deprædicaverit prudentiam, humilitatem, reliquàmque sanctitatem Virginis Mariæ. Tu imitare.

4.
Laudes.

MEDITATIO IX.

Executio Incarnationis & corporis assumpti qualitates.

PUNCTUM PRIMUM.

Quomodo ipsa Verbi Incarnatio peracta sit. In momento, quo B. Virgo consensit, sanctissima Trinitas operata est totum mysterium, formando corpus perfectum ex purissimo sanguine B. Mariæ, creandóque animam rationalem, utrumque autem personæ Verbi Divini uniendo, ita ut eadem fieret persona Dei & hominis, atque ita unus & idem esset Deus & homo. 1. In hoc opere complacuit sibi Beatissima Trinitas, tanquam se in primis digno singulæque Personæ divinæ peculiarem habuere exultandi rationem. *Pater*, ob adimpletam promissionem suam, & quia in hunc hominem Deum summo, præ omnibus simul creatis, amore ducebatur. *Filius*, ob arctissimum complexum assumptæ naturæ, in qua totum genus humanum cognatum sibi fecerat, quare incepit hominem amare, tanquam se. *Spiritus Sanctus*, quod opus

1.
Lætatur
SS. Trinitas.

opus